

Sygn. akt: I C 902/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Przasnyszu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Rafał Chrzczonowski
Protokolant:	sekr. sądowy Klaudia Milewska

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2015 roku w Przasnyszu na rozprawie

sprawy z powództwa B. Z.

przeciwko M. K.

o zapłatę

powództwo oddała;

Sygn.akt I C 902/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 września 2014r. powódka B. Z. wniosła o wydanie nakazu zapłaty i zasądzenie od pozwanej M. K. kwoty 800zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2014r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu wniesionego pozwu powódka wskazała, że w związku z prawomocnością wyroku Sądu Rejonowego w Przasnyszu z dnia 4 czerwca 2013r. przywrócono jej posiadanie nagrobka położonego na cmentarzu parafialnym w P. w alei nr (...) oznaczonego nr (...), stanowiącego rodzinny grobowiec rodziny R.. Pozwana miała usunąć tablice z napisami „grób rodzinny” oraz przywrócić pierwotny stan nagrobka. Pozwana tego nie wykonała, dlatego powódka na własny koszt przeprowadziła renowację nagrobka.

Pozwana M. K. złożyła sprzeciw od wydanego w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym. Wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana podniosła, że postanowieniem Sądu Rejonowego w Przasnyszu z dnia 26 lutego 2014r. (sygn. akt I Co 1494/13) została zobligowana do usunięcia z nagrobka tablicy koloru czarnego z napisami zawierającymi nazwiska zmarłych, w terminie dwóch tygodni pod rygorem nałożenia grzywny. Pozwana niezwłocznie po wydaniu postanowienia wywiązała się z tego obowiązku, dlatego w jej przekonaniu nieuzasadnione jest żądanie powódki. Pozwana nie była zobligowana do renowacji nagrobka, a jedynie do usunięcia tablicy z nazwiskami zmarłych, co też uczyniła. Obowiązek usunięcia tablicy nałożony przez Sąd na pozwaną nie rodzi obowiązku ponoszenia przez nią także kosztów poczynionych przez powódkę na odnowienie nagrobka.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na cmentarzu parafialnym w P. w alei nr (...), znajduje się rodzinny grobowiec rodziny R., oznaczony nr (...). Od roku 2007 grobem opiekowała się pozwana M. K.. Pozwana w czasie sprawowania opieki wymieniła tablicę na nagrobku.

Wyrokiem z dnia 4 czerwca 2013r. Sąd Rejonowy w Przasnyszu (sygn. akt I C 474/12) przywrócił powódce B. Z. posiadanie nagrobka utracone wskutek działania pozwanej M. K..

Postanowieniem z dnia 26 lutego 2014r. Sąd Rejonowy w Przasnyszu (sygn. akt I Co 1494/13) wezwał pozwaną M. K. do wykonania wyroku z dnia 4 czerwca 2013r. przez usunięcie z nagrobka tablicy koloru czarnego z napisami zawierającymi nazwiska zmarłych: „J. K., A. K., E. R. i F. R.”, w terminie dwóch tygodni pod rygorem nałożenia grzywny.

Pozwana wywiązała się z nałożonych na nią przez Sąd obowiązków – zwróciła nagrobek w posiadanie powódki oraz usunęła umieszczoną przez siebie czarną tablicę.

W lipcu 2014r. powódka dokonała renowacji nagrobka oznaczonego nr (...), polegającej na jego wyszlifowaniu. Szlifowania wymagały zacieki na nagrobku oraz napisy wyryte na nagrobku. Powódka poniosła koszt renowacji nagrobka w wysokości 800zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: niekwestionowanych twierdzeń stron oraz faktury VAT nr (...) (k.6), odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Przasnyszu z dnia 4 czerwca 2013r. (k.24) i odpisu postanowienia Sądu Rejonowego w Przasnyszu z dnia 26 lutego 2014r. (k.23), zdjęcia (k. 37-40).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Bezspornym w przedmiotowej sprawie było to, że wyrokiem Sądu Rejonowego w Przasnyszu z dnia 4 czerwca 2013r. rozstrzygnięty został pomiędzy stronami spór o posiadanie nagrobka na cmentarzu parafialnym w P.. Wskutek wydanego wyroku, posiadanie nagrobka zostało przywrócone powódce, czego powódka nie kwestionowała. Pozwana zastosowała się do tego rozstrzygnięcia Sądu, w związku z czym powódka weszła w posiadanie nagrobka. Pozwana usunęła też z nagrobka tablicę z napisami nazwisk zmarłych, do czego była zobowiązana prawomocnym postanowieniem Sądu.

Okoliczność sporną stanowiła natomiast zasadność zwrotu powódce przez pozwaną kosztów renowacji nagrobka. Powódka bowiem, gdy weszła w posiadanie nagrobka, zleciła jego wyszlifowanie, celem usunięcia zacieków. Zdaniem powódki, to pozwana spowodowała powstanie tychże zacieków, poprzez użycie środków chemicznych. Pozwana kategorycznie zaprzeczała, by spowodowała powstanie zacieków, jak również by to ona wykonała zeszlifowane przez powódkę napisy na nagrobku.

Wobec kwestionowania przez pozwaną, iż to ona spowodowała w czasie swojego posiadania zacieki i napisy wymagające renowacji, powódka winna była te okoliczności udowodnić, zgodnie z ogólną regułą wyrażoną w art. 6 kc. Stwierdzenia powódki pozostają w tym zakresie nie tylko gołosłowne, ale i niekonsekwentne. Powódka bowiem z jednej strony twierdzi, że odpowiedzialność za powstanie zacieków ponosi pozwana, innym razem uznając, że mógł to zrobić zięć pozwanej. Trudno nawet ustalić, jaki był faktyczny stan nagrobka przed objęciem go przez pozwaną w posiadanie. Nie sposób zatem w ogóle uznać, że uszkodzenia powstały w czasie, kiedy sporny nagrobek posiadała pozwana, nie mówiąc już o tym, że to pozwana była sprawcą tych uszkodzeń. Powódka co prawda przedłożyła do akt sprawy fotografie nagrobka sprzed i po renowacji, jednak ich treść nie pozwala ustalić ani dokładnego czasu powstania zacieków i napisów, ani tym bardziej, kto był ich sprawcą. W zakresie wyrytych napisów zarzuty powódki, że to pozwana je wykonała, są zresztą nielogiczne – to pozwana wszak umieściła na nagrobku czarną tablicę z danymi pochowanych w grobie osób, którą przykryła wyryte napisy, po cóż więc miałyby pod tą tablicą wyryć jeszcze jakieś – jak wynika ze zdjęć – dość nieporadne napisy. Pozwana przyznała jedynie, że przez nią została umieszczona wskazana tablica z nazwiskami zmarłych, która jednak usunęła zgodnie z poleceniem Sądu.

Całkowicie chybione są przy tym twierdzenia powódki zawarte w uzasadnieniu pozwu, iż zgodnie z wyrokiem tutejszego Sądu w sprawie IC 474/12 pozwana miała obowiązek przywrócenia przedmiotowego nagrobka do „pierwotnego stanu”. Nic takiego z treści wyroku przywracającego posiadanie nie wynika. A już doprawdy nie sposób na podstawie treści tego wyroku określić jakiegokolwiek konkretne obowiązki pozwanej w tym zakresie. Można mieć

nawet wątpliwości, czy z tego wyroku wynikał obowiązek usunięcia tablicy z napisami. A już na pewno nie stanowił on podstawy dla domagania się od pozwanej zeszlifowania nagrobka tak, by usunąć ewentualne zacieki czy wyryte napisy. Czym innym jest naruszenie przez pozwaną posiadania powódki w odniesieniu do przedmiotowego nagrobka, a czym innym jego uszkodzenie. Z wyroku wynika jedynie, że pozwana naruszyła posiadanie powódki i że powinna je powódce przywrócić. Nie wynika zaś z tego wyroku, że to pozwana wyrządziła jakiegokolwiek szkody w nagrobku, a tym bardziej, by była zobowiązana do ich usunięcia. Obowiązek wynikający z tego orzeczenia po stronie pozwanej został wypełniony, czego przejawem jest sprawowanie obecnie przez powódkę faktycznego władztwa nad nagrobkiem. Żaden inny obowiązek z tego orzeczenia nie wynikał dla pozwanej. Jeśli zaś według powódki to pozwana dokonała uszkodzeń, które powódka usunęła, to jest to zupełnie odrębna kwestia, wymagająca udowodnienia. Powódka zaś, w ocenie Sadu, nie udowodniła, by to pozwana uszkodziła nagrobek, a tym samym, by była zobowiązana do usunięcia szkody. Nawet w przepisach regulujących tzw. roszczenia uzupełniające właściciela względem posiadacza rzeczy nie sposób dopatrzeć się podstaw odpowiedzialności pozwanej. Przede wszystkim dlatego, że powódka w sprawie IC 474/12 wystąpiła z roszczeniem posesoryjnym, nie windykacyjnym. Do tego, jak już wyżej wskazano, nie wiadomo, kiedy uszkodzenia powstały, w szczególności, czy nastąpiło to w czasie posiadania pozwanej. Ponadto, przy założeniu dobrej wiary pozwanej (art. 7 kc), również tu niezbędne byłoby wykazanie winy pozwanej.

Mając to wszystko na względzie, nie sposób uznać, by to pozwana ponosiła odpowiedzialność za uszkodzenie nagrobka i tym samym zobowiązana była do zwrotu powódce kosztów jego renowacji. Dlatego orzeczono, jak w sentencji, oddalając powództwo, jako bezpodstawne.